

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/2286**af 15. december 2016****om fastsættelse af detaljerede regler for anvendelsen af politikker om rimeligt forbrug og for metoden til vurdering af, om afskaffelsen af detailroamingtillæg er bæredygtig, og for anmodninger, som indgives af en roamingudbyder med henblik på en sådan vurdering****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 531/2012 af 13. juni 2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen ⁽¹⁾, særlig artikel 6d, stk. 1,

efter høring af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til forordning (EU) nr. 531/2012 bør en roamingudbyder ikke pålægge de indenlandske detailpriser noget yderligere tillæg for roamingkunder i andre medlemsstater, hverken for foretagne eller modtagne regulerede roamingopkald, afsendte regulerede roaming-SMS'er eller anvendte regulerede dataroamingtjenester, herunder MMS-beskeder, dog med forbehold af en »politik om rimeligt forbrug«. Denne bestemmelse finder anvendelse fra 15. juni 2017, forudsat at den lovgivningsmæssige retsakt, der skal vedtages i forlængelse af forslaget om engrosmarkedet for roaming, som henvist til i artikel 19, stk. 2, i denne forordning, er trådt i kraft inden denne dato.
- (2) I forordning (EU) nr. 531/2012 fastsættes det, at en roamingudbyder under særlige og ekstraordinære omstændigheder kan anmode sine nationale tilsynsmyndigheder om tilladelse til at pålægge sine roamingkunder et tillæg. Alle sådanne anmodninger om tilladelse skal ledsages af alle de oplysninger, der er nødvendige for at dokumentere, at udbyderen uden et detailroamingtillæg ikke er i stand til at dække sine omkostninger ved at levere regulerede detailroamingtjenester, og at bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel således undermineres.
- (3) For at sikre en ensartet anvendelse af alle de politikker, der tager sigte på at forebygge misbrug eller unormal anvendelse af roamingtjenester (»politik om rimeligt forbrug«) og af tilladelser til at pålægge tillæg på tværs af Unionen, er det nødvendigt at fastsætte detaljerede regler for anvendelsen af politikkerne om rimeligt forbrug, for metoden til vurdering af, om afskaffelsen af detailroamingtillæg er bæredygtig, og for den anmodning, der indgives af en roamingudbyder til vurdering.
- (4) I henhold til forordning (EU) nr. 531/2012 er formålet med en politik om rimeligt forbrug at forebygge roamingmisbrug eller unormale anvendelse af regulerede detailroamingtjenester til den gældende indenlandske takst, som f.eks. brugen af disse tjenester til andet end periodiske rejser, eksempelvis ved permanent at anvende disse tjenester. Gennemførelsesforanstaltningerne bør sikre, at roamingudbydere ikke udnytter muligheden for at anvende en roamingpolitik om rimeligt forbrug til andre formål til ulempe for roamingkunder, der foretager periodiske rejser.
- (5) I forbindelse med afskaffelsen af detailroamingtillæg i Unionen kommer de samme prisvilkår til at gælde for brugen af mobiltjenester, når der roames i udlandet i Unionen, som når man er hjemme (dvs. i det land, hvor kunden har sit mobilabonnement). Der tages i forordning (EU) nr. 531/2012 sigte på at afskaffe forskellen mellem indenlandske priser og roamingpriser, når der i perioder rejses i Unionen, hvilket fører til gennemførelsen af »roaming til hjemmetakst«. Det er imidlertid ikke meningen, at reglerne skal muliggøre permanent roaming

⁽¹⁾ EUT L 172 af 30.6.2012, s. 10.

i Unionen, dvs. en situation, hvor en kunde i en medlemsstat, som har høje indenlandske priser for mobiltjenester, køber tjenester fra en operatør i en anden medlemsstat, som har lave indenlandske priser for mobiltjenester, og hvor kunden normalt hverken bor eller har faste forbindelser til, som medfører hyppige og længerevarende ophold i sidstnævnte medlemsstat, med henblik på at roame permanent i førstnævnte medlemsstat.

- (6) Permanent anvendelse af regulerede detailroamingtjenester til gældende indenlandske priser med andre formål end periodiske rejser vil sandsynligvis fordrøje konkurrencen, sætte et opadgående pres på indenlandske priser på hjemmemarkedene og true investeringsincitamenter på markeder i både ind- og udland. På besøgte markeder vil besøgte operatører skulle konkurrere direkte med indenlandske tjenesteudbydere fra andre medlemsstater, hvor priser, omkostninger, lovgivnings- og konkurrencevilkår kan være meget forskellige, og på grundlag af engrosroamingvilkår, der er fastsat tæt på omkostningerne med det ene formål at lette periodisk roaming. For hjemoperatøren kan permanent brug af indenlandske priser under roaming medføre, at der nægtes adgang til engrosroamingtjenester, eller at disse begrænses af besøgte operatører, eller at hjemoperatøren udbyder begrænsede indenlandske mængder eller opkræver højere indenlandske priser, hvilket påvirker hjemoperatørens evne til at betjene sine normale indenlandske kunder både hjemme og i udlandet.
- (7) Det er nødvendigt at fastsætte gennemførelsesbestemmelser på grundlag af tydelige og generelt anvendelige principper, som kan omfatte de mange og varierede periodiske rejsemønstre, som roamingkunder udviser, for at sikre at politikker om rimeligt forbrug ikke fungerer som en hindring for, at sådanne kunder fuldt ud kan nyde godt af »roaming til hjemmetakst«. For at sikre, at roamingudbyderen anvender politikken om rimeligt forbrug, bør en kunde normalt anses for at foretage periodiske rejser til udlandet inden for Unionen, hvis kunden normalt opholder sig i roamingudbyderens medlemsstat eller har faste forbindelser til denne medlemsstat, som medfører hyppige og længerevarende ophold på denne medlemsstats område, og kunden forbruger regulerede detailroamingtjenester i alle andre medlemsstater.
- (8) I forordning (EU) nr. 531/2012 fastsættes det, at enhver politik om rimeligt forbrug skal give roamingudbyderens kunder mulighed for at forbruge mængder af regulerede detailroamingtjenester til den gældende indenlandske detailpris, som er i overensstemmelse med deres respektive indenlandske pris- og abonnementsvilkår.
- (9) Nærværende forordning bør ikke hæmme roamingudbyderes mulighed for at tilbyde og roamingkunders mulighed for at vælge en alternativ roamingtakst, jf. artikel 6e, stk. 3, i forordning (EU) nr. 531/2012, som kan inkludere aftalte anvendelsesvilkår, der falder uden for politikken for rimeligt forbrug, jf. denne forordning.
- (10) For at sikre, at detailroamingtjenester ikke udsættes for misbrug eller unormal anvendelse, som ikke vedrører periodiske rejser uden for kundens bopælsland eller en medlemsstat, som kunden har faste forbindelser til, hvilket medfører hyppige og længerevarende ophold på dennes område, kan roamingudbydere have behov for at fastslå, hvor roamingkunderne har deres sædvanlige opholdssted, eller om der er tale om faste forbindelser. Under hensyntagen til de former for dokumentation, som er sædvanlige i de respektive medlemsstater, og til den oplevede risiko for misbrug eller unormal anvendelse, bør roamingudbyderen være i stand til at fremlægge et rimeligt bevis for kundens opholdssted under de nationale tilsynsmyndigheders tilsyn for så vidt angår proportionaliteten af den samlede dokumentationsbyrde og rimeligheden heraf i en national sammenhæng. En sådan dokumentation for individuelle brugere kan omfatte en erklæring fra kunden, fremlæggelse af et gyldigt dokument, der bekræfter kundens bopælsmedlemsstat, angivelse af kundens postadresse eller faktureringsadresse for andre tjenester, der udbydes i roamingudbyderens medlemsstat, en erklæring om indskrivning på en videregående uddannelse på fuld tid, bevis for optagelse på en lokal valgliste eller for betaling af lokale skatter eller kopskatter. For erhvervs kunder kan en sådan dokumentation omfatte dokumentation for den juridiske enheds hjemsted eller etablering, for enhedens faktiske udførelse af dens økonomiske aktiviteter eller det primære sted, hvor de medarbejdere, der bruger et bestemt sim-kort, udfører deres opgaver. Faste forbindelser til en medlemsstat, der medfører hyppige og længerevarende ophold på medlemsstatens område, kan hidrøre fra et varigt fuldtidsansættelsesforhold, som f.eks. det grænsearbejdere har, varige kontraktuelle forhold, der medfører en lignende grad af fysisk tilstedeværelse for en selvstændig, deltagelse i fuldtidsstudier, der kræver jævnligt fremmøde, eller fra andre situationer, som f.eks. dem der omfatter udstationerede arbejdstagere eller pensionister, når de medfører et lignende niveau af ophold i området.

- (11) Roamingudbydere bør begrænse anmodninger om dokumentation til normalt bosiddende og personer med stabile forbindelser til medlemsstaten, som medfører hyppige og længerevarende ophold på dennes område, efter indgåelsen af en aftale til situationer, hvor indsamling af oplysninger til fakturering synes at tyde på misbrug eller unormal anvendelse, som ikke vedrører periodiske rejser. Det bevis, der anmodes om, bør kun omfatte, hvad der er strengt nødvendigt og proportionelt for at bekræfte kundens tilknytning til roamingudbyderens medlemsstat. Kunder bør ikke pålægges dokumentationskrav for at bekræfte overholdelse af betingelserne i politikken om rimeligt forbrug, hvis disse omstændigheder ikke er til stede. Der bør i særdeleshed ikke pålægges krav om gentagne fremsendelser af en sådan dokumentation, hvis de ikke er baseret på en risikovurdering af sandsynligheden for misbrug eller unormal anvendelse.
- (12) For at gøre det muligt for kunderne at forbruge regulerede detailroamingtjenester til den gældende indenlandske detailpris, som er i overensstemmelse med de respektive indenlandske pris- og abonnementsvilkår, bør roamingudbyderen som hovedregel ikke pålægge mængden af mobiltjenester, der er tilgængelige for roamingkunder, en begrænsning, der adskiller sig fra den indenlandske begrænsning, når kunden periodisk rejser inden for Unionen. Indenlandske begrænsninger bør omfatte enhver politik om rimeligt forbrug for så vidt angår indenlandsk brug af pris- og abonnementsvilkår.
- (13) I forbindelse med visse indenlandske pris- og abonnementsvilkår, der i det efterfølgende er beskrevet som åbne datapakker, kan dataforbruget være ubegrænset, eller der kan være inkluderet datamængder til en lav indenlandsk enhedspris i forhold til den regulerede maksimale engrosroamingafgift, der henvises til i artikel 12 i forordning (EU) nr. 531/2012. Hvis der ikke findes nogen begrænsning for ekstraordinære mængder i forbindelse med sådanne åbne datapakker, er der større sandsynlighed for, at det er denne type pris- og abonnementsvilkår, og ikke andre, der bliver udsat for organiseret gensalg til personer, som ikke er bosiddende i eller har faste forbindelser til roamingudbyderens medlemsstat, som medfører hyppige og længerevarende ophold heri. Endvidere kan denne type misbrug eller unormal anvendelse af åbne datapakker under roaming medføre, at disse forsvinder fra de indenlandske markeder, eller at der pålægges begrænsninger på roaming med disse pris- og abonnementsvilkår til ulempe for indenlandske brugere, hvilket ikke er formålet med forordning (EU) nr. 531/2012. Denne risiko er væsentlig mindre for taleopkald og SMS-tjenester, eftersom disse er udsat for en højere grad af fysisk og tidsmæssig begrænsning, og de faktiske forbrugsmønstre har været stabile eller faldende over de seneste år. Dette berører ikke de erhvervsdrivendes ret til at træffe foranstaltninger til at håndtere meget atypiske brugsmønstre for tale- eller SMS-roamingtjenester som følge af svigagtig adfærd. Selv om det er nødvendigt at indføre yderligere garantier, som sikrer mod denne øgede risiko for misbrug af regulerede detaildataroamingtjenester til den gældende indenlandske detailtakst for åbne datapakker, bør indenlandske kunder, der periodisk rejser inden for Unionen, imidlertid være i stand til at forbruge detailmængder af disse tjenester i et omfang, der svarer til to gange den mængde, der kan købes op til engrosdataroamingloftet for et beløb, der er lig med den overordnede indenlandske detailpris uden moms for mobiltjenestekomponenten i de indenlandske pris- og abonnementsvilkår for hele den pågældende faktureringsperiode. Disse udgør mængder, som er i overensstemmelse med de indenlandske pris- og abonnementsvilkår, eftersom de er tilpasset den indenlandske detailpris i de pågældende indenlandske pris- og abonnementsvilkår, og de kan anvendes i forbindelse med åbne datapakker, herunder når de er sammensat med andre detailmobiltjenester. Anvendelsen af en multiplikator på to afspejler hensigtsmæssigt det forhold, at operatører ofte forhandler engrosdataroamingpriser under de gældende lofter, og at forbrugerne ofte ikke anvender hele den datamængde, der er med i deres pris- og abonnementsvilkår. I denne forbindelse vil kundegennemsigtighed blive sikret i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EU) nr. 531/2012, ifølge hvilken roamingudbyderen sender en meddelelse til roamingkunden, når den gældende rimelige forbrugsmængde af regulerede dataroamingtjenester er fuldt opbrugt, og hvor det pristillæg, der opkræves for roamingkundens yderligere forbrug af regulerede dataroamingtjenester, oplyses.
- (14) For at nedbringe risikoen for at forudbetalte abonnementer, som ikke medfører nogen langsigtet forpligtelse, alene anvendes til permanent roaming, bør roamingudbyderen som alternativ til at bede om dokumentation for kundens opholdssted eller faste forbindelse til udbyderens medlemsstat, som medfører hyppige og længerevarende ophold på dennes område, kunne begrænse brugen af regulerede detaildataroamingtjenester til den gældende indenlandske detailpris for et forudbetalt abonnement til datamængder, som kan købes op til engrosdataroamingloftet, for det pengebeløb uden moms, der er tilgængeligt på det forudbetalte abonnement på det tidspunkt, hvor roamingforbruget foretages.
- (15) Roamingudbyderen bør være i stand til at opdage og forebygge misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester til indenlandske priser med andre formål end periodiske rejser. Samtidig bør roamingkunderne beskyttes mod enhver foranstaltning, der kan påvirke deres mulighed for at anvende regulerede detailroamingtjenester til indenlandske priser, mens de rejser i et andet EU-land. Foranstaltninger til at opdage og forebygge misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester til indenlandske priser bør være enkle og gennemsigtige, og de bør nedbringe administrative byrder for roamingkunder samt overdrevne og unødvendige underretninger. I tråd med kravet om ophold i eller faste forbindelser til roamingudbyderens medlemsstat, som medfører hyppige og længerevarende ophold i denne, bør de indikatorer, der underbygge

sandsynligheden for misbrug eller unormal anvendelse, være baseret på objektive indikatorer, som hidrører fra trafikmønstre, der viser, at kunden ikke primært opholder sig i roamingudbyderens land, eller at der primært anvendes indenlandske mobiltjenester. Sådanne objektive indikatorer skal pr. definition fastsættes over en vis periode. En sådan periode bør være tilstrækkeligt lang (minimum fire måneder) til at roamingkunden kan forbruge detailroamingtjenester til indenlandske priser, mens denne foretager forudsigelige former for periodiske rejser i Unionen. Indikatorer for tilstedeværelse i roamingudbyderens land bør ikke rammes negativt af utilsigtet roaming i grænseområder. I denne henseende bør situationen med både utilsigtede roamere og grænsearbejdere tages i betragtning ved at det ansues, at et log-on på roamingudbyderens net et hvilket som helst tidspunkt på en given dag påviser en dag med indenlandsk tilstedeværelse ved anvendelsen af de objektive indikatorer. I overensstemmelse med forordning (EU) nr. 531/2012 bør roamingudbydere også sørge for tilstrækkelig information med henblik på at bemyndige deres kunder til aktivt at forhindre utilsigtet roaming. Ophold og forbrug uden for Unionen bør ikke have en negativ påvirkning af roamingkunders mulighed for at anvende roaming til hjemmetakst i Unionen, eftersom disse ikke kan betragtes som risikoindikatorer, der tyder på, at kunden udnytter roaming til den gældende indenlandske detailpris i roamingudbyderens medlemsstat til andre formål end periodiske rejser i Unionen. I den forbindelse bør ophold og forbrug regnes som foretaget indenlandsk i forbindelse med anvendelsen af de objektive indikatorer. Roamingudbyderen kan også anvende andre former for tydelige beviser på misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester til indenlandske priser, som f.eks. det forhold, at et abonnement næsten ikke anvendes i roamingudbyderens medlemsstat, men snarere under roaming, eller at flere abonnementer anvendes af den samme bruger under roaming.

- (16) I henhold til bestemmelserne i forordning (EU) nr. 531/2012 om sikring af gennemsigtighed ved brug af roamingtjenester og på linje med reglerne om aftaler i den elektroniske kommunikationssektor, skal kontraktbestemmelser, der fastsætter en politik om rimeligt forbrug, kommunikeres klart til kunden, inden de træder i kraft. En roamingudbyders politikker om rimeligt forbrug bør i henhold til denne forordning anmeldes til den nationale tilsynsmyndighed af roamingudbyderen.
- (17) Behandling af trafikdata og lokaliseringsdata er underlagt bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF⁽¹⁾. Artikel 6 giver roamingudbyderen mulighed for at behandle de trafikdata, som er nødvendige for debitering og afregning af samtrafik over for kunden. Roamingudbyderens anvendelse af foranstaltninger til at opdage og forebygge misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester til indenlandske priser bør ikke føre til lagring og automatisk behandling af identificerbare personlige kundeoplysninger, herunder trafikdata og lokaliseringsdata, som ikke har forbindelse til eller står i forhold til målet om at opdage og forebygge misbrug eller unormal anvendelse.
- (18) Roamingudbydere bør være i stand til at opdage og forebygge, at tredjeparter i strid med aftalevilkårene på engros- og detailsalgsniveau udnytter »roaming til hjemmetakst« til at foretage prisarbitrage med henblik på at opnå en økonomisk fordel gennem salg til kunder, som normalt ikke har bopæl i eller faste forbindelser til roamingudbyderens medlemsstat. Hvis operatøren med objektive og veldokumenterede beviser konstaterer et systematisk misbrug, bør operatøren anmelde de beviser, der dokumenterer den systematiske misbrug, til den nationale tilsynsmyndighed sammen med de foranstaltninger, der er truffet for at sikre overholdelse af alle vilkårene i den underliggende aftale, senest når foranstaltningerne er trådt i kraft.
- (19) I specifikke tilfælde, hvor operatøren har veldokumenterede beviser for en bestemt roamingkundes forbrugsmønster, der påviser sandsynligheden for misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester til indenlandske priser med andre formål end periodiske rejser, bør operatøren på trods af dokumentation for ophold i eller faste forbindelse til medlemsstaten fremlagt af kunden advare kunden om risikoen for, at der kan påløbe et roamingtillæg. De objektive kriterier, der kan anvendes som indikatorer, der dokumenterer sandsynlighed for misbrug eller unormal anvendelse bør på forhånd være fastsat i detaljer i aftalen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

- (20) Roamingudbyderens mulighed for at pålægge et tillæg berører ikke eventuelle proportionelle foranstaltninger, der kan træffes i henhold til national lovgivning, og som er i overensstemmelse med EU-retten, såfremt kunden aktivt har afgivet urigtige oplysninger, med henblik på at sikre overholdelse af alle vilkårene i den underliggende aftale.
- (21) Roamingudbydere, som har en politik om rimeligt forbrug, bør indføre gennemsigtige, enkle og effektive procedurer med henblik på at imødekomme klager fra kunder i forbindelse med anvendelsen af deres politik. I henhold til artikel 17, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 bør roamingkunder under alle omstændigheder have adgang til et kompetent udenretligt tvistbilægelsesorgan, som retfærdigt og hurtigt skal afgøre uløste tvister mellem kunder og roamingudbydere, der hidrører fra anvendelsen af en politik om rimeligt forbrug, jf. artikel 34 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF ⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 2009/136/EF ⁽²⁾.
- (22) I henhold til forordning (EU) nr. 531/2012 skal de nationale tilsynsmyndigheder nøje overvåge og føre tilsyn med anvendelsen af politikker om rimeligt forbrug for at sikre, at indenlandske udbydere anvendelse af en politik om rimeligt forbrug ikke hindrer kundernes adgang til »roaming til hjemmetakst«. Hvis den nationale tilsynsmyndighed konstaterer, at der er forekommet en overtrædelse af forpligtelserne i roamingforordningen, har den nationale tilsynsmyndighed beføjelse til at kræve, at overtrædelsen øjeblikkeligt bringes til ophør.
- (23) Denne forordning bør ikke berøre eksisterende rettigheder og forpligtelser i henhold til EU-retten eller til national ret, som er i overensstemmelse med EU-retten. Det gælder navnlig slutbrugeres ret til at benytte mobile elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i alle medlemsstater, uanset deres nationalitet eller bopælssted i Unionen, alle nationale regler, der kræver fremlæggelse af et identitetsbevis eller anden dokumentation for at erhverve et sim-kort eller på anden vis abonnerer på sådanne net eller tjenester, eventuelle nationale foranstaltninger vedrørende opretholdelse af kontinuiteten af tjenesteydelsen eller af taletidskort med et bestemt nummer eller sim-kort, samt retten for udbydere af elektroniske kommunikationstjenester til at træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med national ret med henblik på at bekæmpe svig.
- (24) Eftersom roamingforbrugsmønstre forandrer sig i løbet af et år, bør anmodninger om tilladelse til at pålægge roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel vurderes på grundlag af datatrafik for mindst 12 måneder. Roamingudbyderen bør for at beregne trafikmængden over et år også have mulighed for at fremvise trafikprognoser. Prognoserne bør være baseret på faktiske data, som f.eks. faktiske data for roamingforbrug, fremskrivninger af faktisk indenlandsk forbrug i forhold til roamingforbrug, fremskrivninger af faktisk roamingforbrug hos en betydelig undergruppe af roamingkunder, der anvender pris- og abonnementsvilkår for roaming til hjemmetakst, til alle roamingkunder, der er omfattet af roaming til hjemmetakst, i henhold til artikel 6a i forordning (EU) nr. 531/2012. Når de vurderer forskellige ansøgers anmodninger om pålægge roamingtillæg, bør de nationale tilsynsmyndigheder sikre, at de forudsætninger, som hver ansøger lægger til grund for de prognosticerede mængder, er konsekvente under hensyntagen til relevante forskelle i kommerciel positionering og kundebaser.
- (25) Eventuelle oplysninger om omkostninger og indtægter, der understøtter anmodningen om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel, bør være baseret på regnskaber, som kan være justeret for prognoser af trafikmængden. Afvigelser fra prognoser af omkostninger på grundlag af regnskaber bør kun være tilladte, hvis de understøttes af beviser for finansielle forpligtelser, som udbyderen allerede havde påtaget sig, da anmodningen blev indgivet.
- (26) Der bør fastsættes en harmoniseret metode til at fastsætte omkostninger og indtægter fra levering af detailroamingtjenester med henblik på at sikre en konsekvent vurdering af anmodningerne om tilladelse til at pålægge et tillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt-direktivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51), (EUT L 337 af 18.12.2009, s. 11).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (EUT L 337 af 18.12.2009, s. 11).

- (27) Bestemmelserne vedrørende regulerede detailroamingtjenester omfatter to generelle kategorier af omkostninger: omkostningerne til køb af engrosroamingadgang fra besøgte net for ubalanceret trafik og andre roamingspecifikke omkostninger. I henhold til forordning (EU) nr. 531/2012 er omkostningerne til køb af engrosroamingadgang fra besøgte net for ubalanceret trafik omfattet af de faktiske engrosroamingtakster, hvor roamingudbyderens udgående roamingtrafik overstiger dennes indgående roamingtrafik. For roamingudbydere, der køber engrosadgang indenlandsk fra en anden roamingudbyder (såsom virtuelle mobilnetudbydere) kan omkostninger for engrosroamingadgang være højere for førstnævnte end for sidstnævnte, når den indenlandske værtnetudbyder afkræver den roamingudbyder, der køber indenlands engrosadgang, en højere engrospris for roamingadgang end den, der er sikret af besøgte netværksoperatører for sig selv og/eller levering af relaterede tjenesteydelser. En sådan høj omkostning for engrosadgang til roamingtjenester kan gøre roamingudbydere, der køber indenlandsk engrosadgang, mere tilbøjelige til at søge om tilladelse til at anvende et roamingtillæg og de nationale tilsynsmyndigheder skal tage behørigt hensyn til dette aspekt i forbindelse med gennemgangen af sådanne ansøgninger.
- (28) Andre roamingspecifikke omkostninger forbundet med levering af regulerede detailroamingtjenester er de samme for levering af roamingtjenester inden for Unionen og i ikke-EU-lande, og nogle er også de samme for levering af engros- og detailroamingtjenester. I forbindelse med en anmodning om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel bør disse fællesudgifter afsættes til levering af detailroamingtjenester inden for Unionen, og for de omkostninger, som er de samme for levering af detail- og engrosroamingtjenester, skal dette foregå i overensstemmelse med det generelle forhold mellem indtægterne for indgående og udgående roamingtjenester.
- (29) Omkostningerne til levering af regulerede detailroamingtjenester kan også beregnes som omfattende en andel af de fællesomkostninger, som er opstået i forbindelse med levering af detailmobiltjenester generelt, forudsat at beregningen afspejler samme forhold som anvendes i beregningen af indtægterne fra levering af alle andre detailmobiltjenester.
- (30) I forbindelse med fastsættelsen af indtægterne fra levering af regulerede detailroamingtjenester bør anmodninger om tilladelse til at pålægge et tillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel tage hensyn til alle detailindtægter, som faktureres direkte for levering af detailmobiltjenester med originerings i en besøgt medlemsstat, som f.eks. indtægter fra trafik, der overskrider mængderne i eventuelle politikker om rimeligt forbrug, eller fra andre regulerede roamingtjenester samt eventuelle andre takster pr. enhed eller andre betalinger forårsaget af anvendelsen af detailmobiltjenester i en besøgt medlemsstat.
- (31) Eftersom regulerede detailroamingtjenester leveres i henhold til gældende indenlandske vilkår, bør de anses for at generere en del af indtægterne fra faste periodiske omkostninger til levering af indenlandske detailmobiltjenester. Der bør derfor tages hensyn hertil, når anmodningen om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel vurderes i henhold til den metode, der er fastsat i nærværende forordning. Indtægter fra hver enkelt detailmobiltjenester bør fordeles på grundlag af en fordelingsnøgle, der afspejler forholdet mellem forskellige mobiltjenester vægtes i henhold til den gennemsnitlige engrosroamingtakst pr. enhed.
- (32) Eventuelle detailroamingnettofortjenester, som er resultatet af fradrag af omkostninger til levering af regulerede detailroamingtjenester fra tilsvarende indtægter, bør mindst være negative svarende til et beløb, som skaber en risiko for en mærkbar effekt på den indenlandske prisudvikling, og dette bør anses for at underminere bæredygtigheden af operatørens indenlandske afregningsmodel. En negativ detailroamingnettofortjeneste fra levering af andre mobiltjenester bør mindst repræsentere en mærkbar andel af de samlede indtægter før skat, afskrivninger og nedskrivninger, og dette bør anses for at udgøre en sådan risiko.
- (33) Selv om detailroamingnettofortjenesten udgør en mærkbar del af den samlede fortjeneste fra levering af andre mobiltjenester, kan specifikke omstændigheder, som f.eks. konkurrenceniveauet på det indenlandske marked eller den anmodende roamingudbyders specifikke karakter, stadig udelukke en risiko for en mærkbar effekt på den indenlandske prisudvikling.

- (34) Roamingudbyderen bør i sin anmodning om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel give et estimat af de tab, der skyldes levering af »roaming til hjemmetakst« og tilsvarende situationer, hvor der pålægges et tillæg til at dække disse tab under hensyntagen til de gældende maksimale engrostakster.
- (35) Det bør være muligt for de nationale tilsynsmyndigheder at give tilladelse til at pålægge et roamingtillæg på den første dag, hvor der ansøges om at pålægge et detailroamingtillæg i Unionen, i henhold til forordning (EU) nr. 531/2012. I den forbindelse kan udvekslinger mellem en roamingudbyder, der overvejer at indgive en sådan ansøgning, og den nationale tilsynsmyndighed samt fremsendelse af oplysninger og relevant dokumentation påbegyndes før denne dato.
- (36) I henhold til forordning (EU) nr. 531/2012 skal tilladelsen til at pålægge et roamingtillæg gives af en national tilsynsmyndighed for en periode på 12 måneder. Roamingudbyderen skal for at forny tilladelsen ajourføre oplysningerne og indsende dem til den nationale tilsynsmyndighed hver 12. måned, jf. artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012.
- (37) I lyset af de nationale tilsynsmyndigheders forpligtelse til at føre nøje tilsyn med anvendelsen af politikker om rimeligt forbrug og foranstaltninger til at sikre, at afskaffelsen af detailroamingtillæg er bæredygtig, samt deres pligt til at rapportere årligt til Kommissionen om anvendelsen af de relevante bestemmelser, bør det i forordningen fastsættes, hvilket minimum af oplysninger, der skal indsamles og sendes til Kommissionen, så den kan overvåge anvendelsen af forordningen.
- (38) I henhold til forordning (EU) nr. 531/2012 skal Kommissionen regelmæssigt vurdere gennemførelsen af retsakten i lyset af markedsudviklingen.
- (39) Kommunikationsudvalget har ikke afgivet nogen udtalelse.
- (40) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Følgelig bør forordningen fortolkes og anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper, navnlig for så vidt angår retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, retten til ytringsfrihed og frihed til at oprette og drive egen virksomhed. Enhver behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning bør overholde de grundlæggende rettigheder, herunder retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger, jf. artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og skal finde sted i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾, direktiv 2002/58/EF, som ændret ved direktiv 2006/24/EF ⁽²⁾ og direktiv 2009/136/EF, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽³⁾. Tjenesteudbydere skal navnlig sikre, at eventuel behandling af personoplysninger i henhold til nærværende forordning skal være nødvendig og stå i forhold til det tilstræbte mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFDELING I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Forordningen fastsætter detaljerede regler, der skal sikre konsekvent gennemførelse af en politik om rimeligt forbrug, som roamingudbydere må anvende på forbrug af regulerede detailroamingtjenester leveret til den gældende indenlandske detailpris i henhold til artikel 6b i forordning (EU) nr. 531/2012.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 54).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

2. I den fastlægges detaljerede regler om:
 - a) roamingudbyderes anmodninger om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel
 - b) den metode, som nationale tilsynsmyndigheder skal anvende ved vurdering af, om en roamingudbyder har konstateret, at den er ude af stand til at dække sine omkostninger til levering af regulerede roamingtjenester med det resultat, at bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel undermineres.

Artikel 2

Definitioner

1. Ved anvendelsen af denne forordning gælder definitionerne i forordning (EU) nr. 531/2012.
2. Endvidere forstås ved:
 - a) »faste forbindelser« til en medlemsstat: ophold på medlemsstatens område, der hidrører fra et varigt fuldtidsansættelsesforhold, som f.eks. det grænsearbejdere har, fra varige kontraktuelle forhold, der medfører en lignende grad af fysisk tilstedeværelse for en selvstændig, fra deltagelse i fuldtidsstudier, der kræver jævnlige fremmøde, eller fra andre situationer, som f.eks. dem der omfatter udstationerede arbejdstagere eller pensionister, når de medfører et lignende niveau af ophold i området
 - b) »detailmobiltjenester«: offentlige mobilkommunikationstjenester leveret til slutbrugere, herunder taletelefoni-, SMS- og datatjenester
 - c) »åben datapakke«: pris- og abonnementsvilkår for levering af en eller flere detailmobiltjenester, som ikke begrænser den mængde af detailmobildatatjenester, der er inkluderet i pakken mod betaling af en fast periodisk afgift, eller for hvilke den indenlandske enhedspris på detailmobildatatjenester, som udregnes ved at dividere de samlede indenlandske detailpriser uden moms for mobiltjenester for hele faktureringsperioden med den samlede detailmobildatamængde, der er tilgængelig i den pågældende medlemsstat, er lavere end den regulerede maksimale engrosroamingafgift, der henvises til i artikel 12 i forordning (EU) nr. 531/2012
 - d) »forudbetalte pris- og abonnementsvilkår«: pris- og abonnementsvilkår, hvorpå detailmobiltjenester leveres mod modregning i det beløb, som kunden har gjort tilgængeligt for udbyderen pr. enhed, forud for forbrug, og hvorfra kunden kan trække sig uden noget strafgebyr, når det tilgængelige beløb er opbrugt eller forældet
 - e) »besøgt medlemsstat«: en medlemsstat, som er en anden end den, hvor roamingkunden har sin indenlandske udbyder
 - f) »fortjeneste på mobiltjenester«: indtægter før renter, skat, nedskrivninger og afskrivninger fra salg af mobiltjenester, som ikke er detailroamingtjenester leveret inden for Unionen, hvilket ekskluderer omkostninger og indtægter fra detailroamingtjenester
 - g) »koncern«: en modervirksomhed og alle de datterselskaber, der er underlagt dennes kontrol, i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾.

AFDELING II

POLITIK OM RIMELIGT FORBRUG

Artikel 3

Grundlæggende principper

1. En roamingudbyder leverer regulerede detailroamingtjenester til indenlandske priser til sine roamingkunder, som normalt er bosiddende i roamingudbyderens medlemsstat, eller har faste forbindelser hertil, som medfører hyppige og længerevarende ophold i denne, og som periodisk rejser i Unionen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

2. Alle roamingudbyderes politikker om rimeligt forbrug, som har til formål at forebygge misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester, er underlagt betingelserne i artikel 4 og 5, og politikkerne sikrer, at alle roamingkunder af denne type har adgang til regulerede detailroamingtjenester til indenlandske priser under rejser i Unionen på samme betingelser som i deres hjemland.

Artikel 4

Rimeligt forbrug

1. I forbindelse med enhver politik om rimeligt forbrug kan roamingudbyderen bede sine kunder om at fremlægge bevis for, at de normalt er bosiddende i roamingudbyderens medlemsstat, eller for andre faste forbindelser hertil, som medfører hyppige og længerevarende ophold på dennes område.

2. Med forbehold af eventuelle gældende indenlandske mængdebegrænsninger skal roamingkunden, hvis denne har en åben datapakke, når kunden foretager periodiske rejser i Unionen, kunne forbruge en mængde detaildataroamingtjenester til indenlandsk detailpris, der mindst svarer til to gange den mængde, der fås ved at dividere den samlede indenlandske detailpris uden moms på den åbne datapakke, svarende til hele faktureringsperioden, med den regulerede maksimale engrosroamingafgift, der henvises til i artikel 12 i forordning (EU) nr. 531/2012.

I tilfælde af salg af detailmobiltjenester i en pakke med andre tjenester eller terminaler fastsættes den samlede indenlandske detailpris for en datapakke i forbindelse med artikel 2, stk. 2, litra c), og dette stykke ved at tage prisen uden moms for separat salg af komponenten for mobile detailtjenester i betragtning, hvis disse er tilgængelige, eller for salg af sådanne tjenester med samme karakteristika for sig selv.

3. I tilfælde af forudbetalte pris- og abonnementsvilkår kan roamingudbyderen — som alternativ til kravene i en politik om rimeligt forbrug i stk. 1 — begrænse forbruget af detaildataroamingtjenester inden for Unionen til indenlandsk detailpris til mindst den mængde, der opnås ved at dividere det samlede tilbageværende tilgængelige beløb uden moms, som kunden allerede havde indbetalt til udbyderen, da roamingperioden begyndte, med den regulerede maksimale engrosroamingafgift, der henvises til i artikel 12 i forordning (EU) nr. 531/2012.

4. I forbindelse med behandling af trafikdata i henhold til artikel 6 i direktiv 2002/58/EF kan roamingudbyderen for at forebygge misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester leveret til gældende indenlandske detailpriser anvende fair, rimelige og proportionelle kontrolmekanismer baseret på objektive indikatorer, der afspejler den risiko for misbrug eller unormal anvendelse, som omfatter mere end periodiske rejser i Unionen.

De objektive indikatorer kan omfatte foranstaltninger til at fastslå, om kunder har mere indenlandsk forbrug end roamingforbrug, eller om de primært har ophold i udbyderens medlemsstat eller andre medlemsstater i Unionen.

For at sikre at roamingkunder, der foretager periodiske rejser, ikke udsættes for overdrevne eller unødvendige underretninger, jf. artikel 5, stk. 4, skal roamingudbydere, der anvender foranstaltninger til at fastslå risikoen for misbrug eller unormal anvendelse af roamingtjenester tage kumulativt hensyn til indikatorer for ophold i og forbrug, og det i et tidsrum på mindst fire måneder.

Roamingudbyderen skal i aftalerne med roamingkunder specificere, hvilke detailmobiltjeneste eller -tjenester forbrugsindekatoren vedrører og observationsperiodens mindstevarelighed.

Hovedsageligt indenlandsk forbrug eller roamingkundens hovedsagelige ophold i udbyderens medlemsstat i den definerede observationsperiode betragtes som bevis for, at der ikke er tale om misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester.

I forbindelse med andet, tredje og femte afsnit regnes alle dage, hvor roamingkunden er logget på det indenlandske net, for dage hvor kunden har ophold i medlemsstaten.

Andre objektive indikatorer for risikoen for misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester leveret til gældende indenlandske detailpriser omfatter kun:

- a) lang tids inaktivitet for et givet sim-kort forbundet primært, men ikke udelukkende, med roaming
- b) den samme brugers abonnering på og successiv brug af flere sim-kort, mens der roames.

5. En roamingudbyder kan straks træffe forholdsmæssige foranstaltninger for at sikre overholdelse af alle betingelserne i den underliggende kontrakt, hvis den med objektive og veldokumenterede beviser konstaterer, at en række sim-kort er blevet mål for organiseret gensalg til personer, som ikke har ophold i eller har stabile forbindelser til en detailroamingudbyders medlemsstat med hyppige og længerevarende ophold til følge, med henblik på at muliggøre forbrug af regulerede detailroamingtjenester leveret til den gældende indenlandske detailpris til andre formål end periodiske rejser.

6. Roamingudbyderen overholder direktiv 2002/58/EF, direktiv 95/46/EF og de nationale gennemførelsesforanstaltninger, samt forordning (EU) 2016/679, når den handler i henhold til denne afdeling.

7. Nærværende forordning finder ikke anvendelse på politikker om rimeligt forbrug defineret i kontraktvilkårene for alternative roamingtakster, jf. artikel 6e, stk. 3, i forordning (EU) nr. 531/2012.

Artikel 5

Gennemsigtighed og tilsyn med politikker om rimeligt forbrug

1. Hvis en roamingudbyder anvender en politik om rimeligt forbrug, vedlægger den aftaler med roamingkunder alle betingelser og vilkår forbundet med politikken, herunder eventuelle kontrolmekanismer anvendt i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4. Som en del af en politik om rimeligt forbrug indfører roamingudbyderen gennemsigtige, enkle og effektive procedurer med henblik på at imødekomme klager fra kunder i forbindelse med anvendelsen af en politik om rimeligt forbrug. Dette berører dog ikke roamingkundernes ret, jf. artikel 17, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012, til at benytte sig af gennemsigtige, enkle, retfærdige og hurtige udenretlige tvistbilæggelsesprocedurer etableret i roamingudbyderens medlemsstat i henhold til artikel 34 i direktiv 2002/22/EF. En sådan klagemekanisme og tvistbilæggelsesprocedurer skal give roamingkunden mulighed for at fremlægge bevis for, at denne ikke anvender regulerede detailroamingtjenester til andre formål end periodiske rejser, som opfølgning på en underretning, jf. stk. 3, første afsnit.

2. En politik om rimeligt forbrug anmeldes i henhold til denne forordning til den nationale tilsynsmyndighed af roamingudbyderen.

3. Hvis der er objektive og veldokumenterede beviser, som er baseret på de objektive indikatorer, der er henvist til i artikel 4, stk. 4, der tyder på en risiko for misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester inden for Unionen til indenlandske priser hos en bestemt kunde, skal roamingudbyderen underrette kunden om det konstaterede adfærdsmønster, som tyder på forekomsten af en sådan risiko, inden den pålægger noget tillæg i henhold til artikel 6e i forordning (EU) nr. 531/2012.

I sager, hvor en sådan risiko hidrører fra manglende opfyldelse af kravene om hovedsageligt indenlandsk forbrug eller roamingkundens hovedsagelige ophold i udbyderens medlemsstat over den definerede observationsperiode, som angivet i artikel 4, stk. 4, femte afsnit, tages der hensyn til yderligere indikatorer for risici, som hidrører fra roamingkundens samlede ophold i udlandet eller anvendelse i udlandet, med henblik på at afgøre eventuelle senere klager, som angivet i stk. 1, eller på at afgøre tvistbilæggelsesprocedurer, jf. artikel 17, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012, i forbindelse med pålæggelsen af et tillæg.

Dette stykke finder anvendelse, uanset om roamingkunden fremlægger dokumentation for ophold i eller andre faste forbindelser til roamingudbyderens medlemsstat, som medfører hyppige og længerevarende ophold i denne, jf. artikel 4, stk. 1.

4. Når roamingkunden underrettes i henhold til stk. 3, oplyser roamingudbyderen kunden om, at hvis forbrugsmønstret ikke ændres inden for en periode på mindst to uger, og der ses et faktisk indenlandsk forbrug eller indenlandsk ophold, kan der blive pålagt et tillæg i henhold til artikel 6e i forordning (EU) nr. 531/2012 for yderligere anvendelse af regulerede detailroamingtjenester med det pågældende sim-kort efter den dato, hvor underretningen har fundet sted.

5. Roamingudbyderen skal ophøre med at pålægge tillægget, så snart kundens forbrug ikke længere tyder på nogen risiko for misbrug eller unormal anvendelse af den pågældende regulerede detailroamingtjeneste på grundlag af de objektive indikatorer, der fremgår af artikel 4, stk. 4.

6. Hvis en roamingudbyder konstaterer, at sim-kort er blevet mål for organiseret gensalg til personer, som normalt hverken bor i detailroamingudbyderens medlemsstat eller har faste forbindelser hertil med hyppige og længerevarende ophold til følge, der muliggør forbrug af regulerede detailroamingtjenester med andre formål end periodiske rejser uden for den pågældende medlemsstat, jf. artikel 4, stk. 3, i medlemsstaten til følge, anmelder operatøren de beviser, som karakteriserer det pågældende systematiske misbrug, til den nationale tilsynsmyndighed sammen med de foranstaltninger, der er truffet for at sikre overholdelse af alle vilkårene i den underliggende kontrakt, senest når foranstaltninger er truffet.

AFDELING III

ANMODNINGER OG METODE TIL VURDERING AF, OM AFSKAFFELSEN AF DETAILROAMINGTAKSTER ER BÆREDYGTIG

Artikel 6

Data, der understøtter anmodninger om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel

1. Anmodninger om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel (»anmodningen«) vurderes på grundlag af data for det overordnede forbrug af regulerede detailroamingtjenester fremskaffet af den anmodende roamingudbyder prognosticeret over en periode på 12 måneder, der tidligst begynder den 15. juni 2017. For den første anmodning skal de prognosticerede mængder være vurderet ved hjælp af én eller en kombination af følgende muligheder:

- a) faktiske mængder regulerede detailroamingtjenester udbudt af den anmodende udbyder til den gældende regulerede detailroamingpris før 15. juni 2017
- b) prognosticerede mængder regulerede detailroamingtjenester efter 15. juni 2017, hvor de prognosticerede mængder regulerede detailroamingtjenester over den pågældende periode er vurderet på grundlag af det faktiske indenlandske detailforbrug af mobiltjenester og den tid, der er tilbragt andre EU-medlemsstater af den anmodende udbyders roamingkunder
- c) prognosticerede mængder regulerede detailroamingtjenester efter 15. juni 2017, hvor mængderne af regulerede detailroamingtjenester er vurderet på grundlag af den proportionelle ændring i mængderne af regulerede detailroamingtjenester, som er set i de af den anmodende roamingudbyders pris- og abonnementsvilkår, som udgør en væsentlig del af kundebasen, og på baggrund af hvilke priserne for regulerede detailroamingtjenester blev fastsat af den anmodende roamingudbyder i egen medlemsstat for en periode på mindst 30 dage, jf. metoden i bilag I.

Hvis der indsendes ajourførte data til anmodningen i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012, ajourføres de prognosticerede samlede mængder regulerede roamingtjenester på grundlag af det faktiske gennemsnitlige forbrugsmønster for indenlandske mobiltjenester multipliceret med det konstaterede antal roamingkunder og med den periode, de har tilbragt i besøgte medlemsstater i løbet af de forgangne 12 måneder.

2. Alle oplysninger om den anmodende roamingudbyders omkostninger og indtægter er baseret på regnskaber, som gøres tilgængelige for den nationale tilsynsmyndighed, og de kan justeres i henhold til mængdeestimerne i stk. 1. Hvis omkostningerne er prognosticerede, tages afvigelse fra tal fra tidligere regnskaber kun i betragtning, hvis de understøttes af beviser for finansielle forpligtelser for den periode, der er omfattet af prognoserne.

3. Den anmodende roamingudbyder fremlægger alle nødvendige data, som er brugt til at fastslå fortjenesten på mobiltjenester og de samlede faktiske og prognosticerede omkostninger og indtægter ved at udbyde regulerede roamingtjenester i den relevante periode.

Artikel 7

Fastsættelse af roamingspecifikke omkostninger til levering af regulerede detailroamingtjenester

1. For at kunne konstatere om en den anmodende roamingudbyder er i stand til at få dækket sine omkostninger med den konsekvens, at bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel ellers undermineres, tages kun følgende roamingspecifikke omkostninger i betragtning, hvis de er dokumenteret i anmodningen om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg:

- a) omkostninger til indkøb af engrosroamingadgang
- b) roamingspecifikke detailomkostninger.

2. For så vidt angår omkostningerne til køb af regulerede engrosroamingtjenester, er det kun det beløb, hvormed den anmodende roamingudbyders samlede betalinger til modparten, der leverer sådanne tjenester inden for Unionen, forventes at overstige de samlede skyldige beløb for levering af disse tjenester til andre roamingudbydere i Unionen, der tages i betragtning. For så vidt angår de beløb, der skyldes roamingudbyderen for levering af regulerede engrosroamingtjenester, antager roamingudbyderen, at de prognosticerede mængder af disse engrosroamingtjenester er i overensstemmelse med den antagelse, der ligger til grund for udbyderens prognosticerede mængder i artikel 6, stk. 1.

3. For så vidt angår roamingspecifikke detailomkostninger er det kun følgende omkostninger, der tages i betragtning, hvis de er dokumenteret i anmodningen:

- a) omkostningerne til drift og forvaltning af roamingaktiviteter, herunder alle business intelligence-systemer og software beregnet til drift og forvaltning af roamingaktiviteter
- b) dataclearings- og betalingsomkostninger, herunder både omkostninger til dataclearing og finansiel clearing
- c) omkostninger til forhandling og kontrakter, herunder eksterne omkostninger og brugen af interne ressourcer
- d) omkostninger afholdt med henblik på at kunne overholde kravene i bestemmelserne for regulerede detailroamingtjenester, som er fastsat i artikel 14 og 15 i forordning (EU) nr. 531/2012, under hensyntagen til den gældende politik om rimeligt forbrug, som roamingudbyderen har vedtaget.

4. I forbindelse med de omkostninger, der fremgår af stk. 3, litra a), b) og c), tages kun den forholdsmæssige andel af den samlede trafikvolumen for den anmodende roamingudbyders regulerede detailroamingtjenester set i forhold til den samlede udgående detailtrafik og indgående engrostrafik hidrørende fra den anmodende udbyders roamingtjenester, i betragtning i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i bilag II, punkt 1) og 2), og kun den forholdsmæssige andel af den samlede trafik hidrørende fra den anmodende roamingudbyders detailroamingtjenester inden for Unionen set i forhold til den samlede trafik fra den anmodende roamingudbyders detailroamingtjenester inden for og uden for Unionen i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i bilag II, punkt 1) og 3).

5. For de omkostninger, der er henvist til i stk. 3, litra d), er det kun den forholdsmæssige andel af den samlede trafikmængde fra den anmodende roamingudbyders detailroamingtjenester inden for Unionen set i forhold til den samlede trafik fra den anmodende roamingudbyders detailroamingtjenester inden for og uden for Unionen, der tages i betragtning, jf. den metode, der er fastsat i bilag II, punkt 1) og 3).

Artikel 8

Tilregning af detailfællesomkostninger til levering af regulerede detailroamingtjenester

1. I tillæg til de omkostninger, der er fastsat i artikel 7, kan en andel af fællesomkostningerne til levering af detailmobiltjenester generelt inkluderes i anmodningen om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg. Det er kun følgende oplysninger, der tages i betragtning, hvis de er dokumenteret i anmodningen:

- a) fakturerings- og opkrævningsomkostninger, herunder alle omkostninger i forbindelse med behandling, beregning, fremstilling og fremsendelse af regningen til kunden
- b) salgs- og distributionsomkostninger, herunder omkostninger til drift af butikker og andre distributionskanaler til salg af detailmobiltjenester

- c) kundeserviceomkostninger, herunder omkostninger til drift af kundeservicetjenester, som er tilgængelige for slutbrugeren
- d) omkostninger til forvaltning af ubetalte regninger, herunder omkostninger til afskrivning af kunders uindfriede gæld og inkasso
- e) markedsføringsomkostninger, herunder alle omkostninger til reklamer for mobiltjenester.

2. De omkostninger, der er omhandlet i stk. 1, tages kun i betragtning, hvis de er dokumenteret i anmodningen, og det er kun den forholdsmæssige andel af den samlede trafik fra den anmodende roamingudbyders detailroamingtjenester inden for Unionen set i forhold til den samlede detailtrafik for alle detailmobiltjenester beregnet som et vægtet gennemsnit af denne andel pr. mobiltjeneste, hvorved vægningen afspejler de respektive gennemsnitlige engrosroamingpriser betalt af den anmodende roamingudbyder i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i bilag II, punkt 1) og 4).

Artikel 9

Fastsættelse af indtægter fra levering af regulerede detailroamingtjenester

1. For at kunne konstatere om en anmodende roamingudbyder er i stand til at få dækket sine omkostninger med den konsekvens, at bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel ellers undermineres, tages kun følgende roamingspecifikke indtægter i betragtning, og de medregnes i anmodningen om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg:

- a) indtægter, der stammer direkte fra trafik fra detailmobiltjenester, som er origineret i en besøgt medlemsstat
- b) en andel af de samlede indtægter fra salg af detailmobiltjenester på grundlag af faste periodiske afgifter.

2. De i stk. 1, litra a), omhandlede indtægter omfatter:

- a) alle detailtakster pålagt i henhold til artikel 6e i forordning (EU) nr. 531/2012 for trafik, der overstiger den mængde, som er fastsat i roamingudbyderens politik om rimeligt forbrug
- b) alle indtægter fra andre regulerede roamingtjenester i henhold til artikel 6e, stk. 3, i forordning (EU) nr. 531/2012
- c) alle indenlandske detailpriser faktureret pr. enhed eller ud over faste periodiske takster for levering af detailmobiltjenester, som er udløst af brugen af detailmobiltjenester i en besøgt medlemsstat.

3. Med henblik på at fastsætte de indtægter, der fremgår af stk. 1, litra b), er det i forbindelse med salg af detailmobiltjenester i en pakke med andre tjenester eller terminaler kun indtægter, der stammer fra salget af detailmobiltjenesterne, der skal tages i betragtning. Disse indtægter fastsættes ved henvisning til de priser, der gælder for separat salg af hver af komponenterne i pakken, hvis disse er tilgængelige, eller for salg af tjenester med samme karakteristika for sig selv.

4. Med henblik på at fastsætte den andel af de samlede indtægter, der stammer fra salg af detailmobiltjenester, som er forbundet med levering af regulerede detailroamingtjenester, er det den metode, der er fastsat i bilag II, punkt 1) og 5), der finder anvendelse.

Artikel 10

Vurdering af anmodninger om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel

1. Ved vurdering af en anmodning om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel kan den nationale tilsynsmyndighed kun konkludere, at den anmodende roamingudbyder ikke er i stand til at få dækket sine omkostninger ved levering af regulerede detailroamingtjenester, hvilket betyder, at udbyderens indenlandske afregningsmodel undermineres, hvis den anmodende roamingudbyders negative detailnettofortjeneste udgør 3 % eller mere af dennes fortjeneste på mobiltjenester.

Detailroamingnettofortjenesten er det beløb, der er tilbage efter fradrag af omkostningerne til levering af regulerede detailroamingtjenester fra indtægterne ved levering af disse tjenester som fastsat i nærværende forordning. For udregne den reviderer den nationale tilsynsmyndighed de data, der er fremsendt med anmodningen med henblik på at sikre, at metoden til fastsættelse af omkostninger og indtægter er overholdt, jf. artikel 7, 8 og 9.

2. Hvis den samlede værdi af detailroamingnettofortjenesten udgør 3 % eller mere af fortjenesten på mobiltjenester, giver den nationale tilsynsmyndighed imidlertid ikke tilladelse til at pålægge et tillæg, hvis det kan fastslås, at specifikke omstændigheder gør det usandsynligt, at bæredygtigheden af den indenlandske afregningsmodel undermineres. Sådanne omstændigheder omfatter situationer, hvor

- a) den anmodende roamingudbyder er en del af en koncern, og der er dokumentation for intern transfer pricing til fordel for andre datterselskaber i koncernen inden for Unionen, navnlig hvis der forekommer væsentlige ubalancer i engrosroamingtakster inden for koncernen
- b) graden af konkurrence på det indenlandske marked betyder, at der er kapacitet til at klare nedsatte fortjenester
- c) anvendelsen af en restriktiv politik om rimeligt forbrug, som stadig er overensstemmelse med artikel 3 og 4, ville nedsætte detailroamingnettofortjenesten til en andel svarende til under 3 %.

3. I det ekstraordinære tilfælde, at en operatør har en negativ fortjeneste på mobiltjenester og en negativ detailroamingnettofortjeneste, godkender den nationale tilsynsmyndighed anmodningen om at pålægge regulerede roamingtjenester et tillæg.

4. Hvis den kompetente nationale tilsynsmyndighed godkender et tillæg på regulerede roamingtjenester, fastsætter den i sin endelige afgørelse det beløb af den konstaterede negative detailroamingfortjeneste, der kan dækkes af et detailtillæg på roamingtjenester leveret inden for Unionen. Tillægget skal være i overensstemmelse med de forudsætninger for roamingtrafik, der underbygger vurderingen af anmodningen, og det skal bringes i overensstemmelse med de principper, der fremgår af artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF ⁽¹⁾.

AFDELING IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

Tilsyn med politikker om rimeligt forbrug og anmodninger om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel

For at føre tilsyn med, at artikel 6b og 6c i forordning (EU) nr. 531/2012 og bestemmelserne i nærværende forordning anvendes konsekvent, og med henblik på årligt at informere Kommissionen om anmodninger i henhold til artikel 6d, stk. 5, i forordning (EU) nr. 531/2012, indsamler den nationale tilsynsmyndighed jævnlige oplysninger om følgende:

- a) foranstaltninger truffet for at overvåge anvendelsen af artikel 6b i forordning (EU) nr. 531/2012 og de detaljerede regler fastsat i nærværende forordning
- b) antallet af anmodninger om at pålægge et roamingtillæg, som er blevet indgivet, godkendt og fornyet i løbet af året, jf. artikel 6c, stk. 2 og 4, i forordning (EU) nr. 531/2012
- c) antallet af negative detailroamingnettofortjenester, som er anerkendt i tilsynsmyndighedens afgørelser om at tillade roamingtillæg, og de omstændigheder, der vedrører tillæg, som er angivet i anmodningerne om tilladelse til at pålægge et roamingtillæg indgivet af en roamingudbyder i henhold til artikel 6c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012 med henblik på at sikre bæredygtigheden af udbyderens indenlandske afregningsmodel.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33).

*Artikel 12***Revision**

Kommissionen vurderer denne gennemførelsesretsakt senest i juni 2019, efter at have rådført sig med BEREC, uden at det berører muligheden for at foretage en tidligere revision i lyset af den første erfaring med gennemførelsen og om betydelige ændringer i de forhold, der er nævnt i artikel 6d, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012.

*Artikel 13***Ikkrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG I

Proportional ændring i den faktiske mængde af regulerede roamingtjenester omfattet af »roaming til hjemmetakst« sammenlignet med samme periode året før:

$$\left(\frac{\sum_1^n \text{volume}_k(t)}{\sum_1^n \text{volume}_k(t-1)} - 1 \right) \times 100$$

hvor

k = tjeneste (1 = taletelefoni, 2 = sms, 3 = data)

n er antallet af dage, der er blevet anvendt »roaming til hjemmetakst« ($n \geq 30$), og

t er det år »roaming til hjemmetakst« først blev anvendt.

Denne procentsats skal bruges til at prognosticere ændringen i mængder over de prognosticerede 12 måneder ved at multiplicere denne med mængderne for det foregående år.

BILAG II

1) Vægtning w_i af detailmobiltjenester:

$$w_k = \frac{\text{gennemsnitlig detailroamingpris betalt af operatøren}_{ki}}{\sum_{k=1}^3 \text{gennemsnitlig detailroamingpris betalt af operatøren}_k}$$

hvor

k = tjeneste (1 = taletelefoni, 2 = SMS, 3 = data)

»gennemsnitlig detailroamingpris betalt af operatøren« henviser til den gennemsnitlige enhedspris for ubalanceret trafik betalt af operatøren for hver tjeneste, hvor enheden for hver tjeneste i eurocent er i) pr. minut for opkald, ii) SMS for SMS'er og iii) pr. MB for data.

2) Forholdsmæssige andel af den samlede trafikvolumen af den anmodende roamingudbyders detailroamingtjenester set i forhold til den samlede udgående detailtrafik og indgående engrostrafik for udbyderens roamingtjenester:

$$\frac{\text{udgående detailroamingtrafik}}{(\text{udgående detailroamingtrafik} + \text{indgående engrosdetailroamingtrafik})} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{udgående detailroamingtrafik}_k}{(\text{udgående detailroamingtrafik}_k + \text{indgående engrosdetailroamingtrafik}_k)}$$

hvor

k = tjeneste (1 = taletelefoni, 2 = SMS, 3 = data)

3) Forholdsmæssige andel af den samlede trafikvolumen af den anmodende roamingudbyders detailroamingtjenester inden for Unionen set i forhold til den samlede trafik af udbyderens detailroamingtjenester inden for og uden for Unionen:

$$\frac{\text{udgående detailroamingtrafik i EU}}{\text{udgående detailroamingtrafik i og uden for EU}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{udgående detailroamingtrafik i EU}_k}{\text{udgående detailroamingtrafik i og uden for EU}_k}$$

hvor

k = tjeneste (1 = taletelefoni, 2 = SMS, 3 = data)

4) Forholdsmæssige andel af den samlede trafik af den anmodende roamingudbyders detailroamingtjenester inden for Unionen set i forhold til den samlede detailtrafik for alle detailmobiltjenester:

$$\frac{\text{udgående detailroamingtrafik i EU}}{\text{udgående detailroamingtrafik i og uden for EU} + \text{indenlandsk detailtrafik}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{retail outbound EU roaming traffi}_{c_k}}{\text{udgående detailroamingtrafik i og uden for EU}_k + \text{indenlandsk detailtrafik}_k}$$

hvor

k = tjeneste (1 = taletelefoni, 2 = SMS, 3 = data)

5) Detailroamingindtægter i EU:

Detailroamingindtægt i EU = indenlandsk mobildetailindtægt

$$\times \left(\sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{udgående detailroamingtrafik i EU}_k}{\text{udgående detailroamingtrafik i og uden for EU}_k + \text{indenlandsk detailtrafik}_k} \right)$$

hvor

k = tjeneste (1 = taletelefoni, 2 = SMS, 3 = data)
